

[Hans Kjør.]

at man nu først skal tilpasse sig en så omfattende lovrevision som denne og så skal på den igen, når lovene skal ændres som følge af EF-direktivernes gennemførelse. Jeg mener også, det gjorde et betydeligt indtryk, at erhvervsorganisationerne kunne oplyse, at Kommissionen opfordrede Ministerrådet i EF til at vedtage forslagene til 2., 3. og 4. direktiv før 1. juli 1974, fordi man så ville få et tidsmæssigt sammenfald af fristerne for gennemførelse af vedtægtsændringerne efter lovforslagene her og efter direktiverne. Men handelsministeren har jo fastholdt uden at ville dementere den oplysning, der blev givet af erhvervene, at det ville være udelukket, at Ministerrådet skulle kunne nå at vedtage direktiverne så hurtigt, og at alt talte for, at der ville gå flere år, før harmoniseringen blev en realitet. På det grundlag blev det så konstateret, at der var flertal i udvalget for, at disse lovforslag skulle gennemføres, og stillet over for den kendsgerning måtte vor opgave naturligvis være at prøve, om et ønske om vor medvirken kunne medføre tilstrækkelig bevægelighed i retning af vore synspunkter.

Når vi nu har afgivet en omfattende betænkning med ikke mindre end 45 ændringsforslag til de to lovforslag, hvoraf vi har givet tilslutning til de 43, men ikke til de 2, der er stillet af socialistisk folkeparti, dokumenterer det jo i sig selv, at vi fandt en sådan bevægelighed under slutfasen af det meget omfattende udvalgsarbejde. Dermed være naturligvis ikke sagt, at vi ikke havde yderligere ønsker, som vi lagde vægt på, men vi tror i mit parti, at det har betydning, at love som disse — erhvervslivets grundlove karakteriserede hr. Poul Nielson dem som i dag, sidste gang var det vist mig, der gjorde det — får en så bred tilslutning som muligt. Det er medvirkende til at etablere ro i erhvervslivet, at der ikke er politisk uro om en sådan lovgivning, og det er jo det, erhvervslivet trænger til. Hr. Poul Nielson udtrykte det sådan, at man havde måttet give politiske indrømmelser for at få denne brede enighed, men ud fra det, jeg siger her, ville jeg egentlig foretrække at udtrykke det sådan, at det i virkeligheden har været argumentationen både i de henvendelser, vi har fået udefra, og i den, vi andre har fremført i udvalgsarbejdet, der har overbe-

vist om, at dette var de rigtige løsninger. Hvis jeg kan leve i den tro, har jeg også større tro på den mulighed, jeg talte om, for at undgå politisk uro. Vi kan så beklage, at vore argumentationsevner ikke har været tilstrækkelige til, at vi har kunnet få alle de synspunkter igennem, som vi har stået for, men jeg erkender, at der er nået meget væsentlige resultater på områder, som vi lægger vægt på.

Det er også rigtigt, at en del af ændringsforslagene først og fremmest tjener til tydeliggørelse, som hr. Poul Nielson sagde, og jeg synes, at man skal mærke sig, at der udover det, der er fremkommet i ændringsforslagene, er sket en tilsvarende tydeliggørelse gennem betænkningens meget omfattende tekst, som har været en medvirkende årsag til, at vi har kunnet nå et fælles resultat. Man må vel sige, at denne betænkning virkelig yder et afgørende bidrag til lovfortolkningen.

Jeg skal derfor anbefale enhver interesse- ret nøje at gå betænkningen igennem, og jeg skal her kommentere nogle enkelte af de ændringsforslag, som jeg tillægger særlig vægt.

I stedet for det oprindelige forslag om at forhøje aktiekapitalen fra 10.000 kr. til 50.000 kr. over en overgangsperiode er der nu enighed om at forhøje den til 100.000 kr. Der er i betænkningen henvist til, at dette er i bedre overensstemmelse med prisudviklingen siden 1930-loven, og det er jo sandt, men jeg lægger også vægt på, at vi ved denne større forhøjelse fra starten formentlig vil fremme en direkte overgang til anpartsselskaber af det meget betydelige antal virksomheder her i landet, som vil finde deres naturlige arbejdsform inden for den nye anpartsselskabsform. Netop det, at man får en sådan større direkte overgang af et betydeligt antal selskaber, vil i nogen grad modvirke det irritationsmoment, der ligger i, at man skal igennem en dobbelt behandling, når EF-direktiverne kommer igennem.

Vedrørende aktiebogen skal jeg udtrykke min uforbeholdne glæde over, at de synspunkter, som vi hævdede ved første behandling, har vundet genklang, at de betæneligheder, som vi havde ved at give den brede offentlighed adgang til aktiebogen, er blevet imødekommet. Til gengæld er der så opnået enighed om, at der skal være adgang